

Retsforbundet var imod et Tilskud paa 10 000 Kr. til *Faareavlens Fremme* og imod Optagelse af nye *Forfatterunderstøttelser* paa Finansloven. — De paagældende Ændringsforslag vedtoges henholdsvis med 115 Stemmer mod 3 og 81 Stemmer mod 4.

Den politiske »Generaldebat« blev som sædvanlig i de senere Aar i det hele udsat til 3. Behandling af Tillægsbevillingsloven. Oppositionspartierne ønskede dog forinden at udtale sig om *Statsministerens Tale i Lund*, og en Forhandling herom fandt Sted ved Finanslovsforslagets 3. Behandling (Sp. 4856—4910).

Statsministerens Tale blev holdt i Studenterforeningen i Lund den 8. Marts og drejede sig dels om den danske Valutacentral og Mulighederne for et udvidet økonomisk Samarbejde mellem de nordiske Lande, dels om det danske Forsvarsforslag og Muligheden for et nordisk Samarbejde paa Forsvarets Omraade, eventuelt et Forsvarsforbund. Statsministeren afviste den svenske Kritik af Valutacentralens Virksomhed, hvori han saa en urimelig Indblanding i dansk økonomisk Politik, og gjorde gældende, at Danmark stadig køber mere i Sverige end omvendt; Danmark ønskede naturligvis Samhandel med Brodernationerne i Norden, men maatte hævde sin Ret til selvstændig Afgørelse af egne Anliggender. Spørgsmaalet om Omfanget af det enkelte Lands Forsvarsberedskab var ogsaa i første Linie et indre Anliggende, og Statsministeren troede ikke paa Muligheden af et nordisk Forsvarsforbund, men ansaa denne Tanke for en Utopi.

Den 11. Marts udsendte Formændene for Venstre, Det konservative Folkeparti og Det frie Folkeparti en enstemmig vedtagen skarp *Protest* mod Statsministerens Tale, idet de tilføjede, at der i Norden ikke maatte herske Tvivl om, at det danske Folk som Helhed ikke stod bag denne Tale.

Venstres Ordfører (*Brorsen*) rettede sin Kritik imod forskellige Udtryk, som han fandt meget stødende, ligesom han i det hele ansaa Talen for særdeles uheldig, og Ordføreren for Det konservative Folkeparti (*Christmas Møller*) angreb Talens Form og Tone og »det nationale Mindreværd«, der gik igennem den. Begge Ordførere ønskede at vide, om Udenrigsministeren i Forvejen havde kendt Talens Indhold. Fra konservativ Side foreslog man, at Regeringen tog Initiativet til »de uforbindende Samtaler imellem Repræsentanter for Regering og Rigsdag paa den økonomiske Politikens Omraade, Samhandelen mellem Landene, og paa det forsvarspolitiske Omraade«, som fra ingen Side var blevet afvist.

Statsministeren gjorde Rede for Indholdet af Lund-Talen, som han alene havde Ansvaret for. Han havde sagt Sand-